

Две от спечелените жълтици дадох срещу два съвета и ми остана една жълтица.

Старецът му отговорил:

- Добре си направил! Ако ми дадеш последната си жълтица, ще ти дам и аз един съвет.

- Добре - съгласил се ромът. - Аз и без това ще си умра беден, поне ще знам повече.

- Слушай внимателно, циганино! Вие ромите сте малко прибързани. Затова - от мен го знай, преди да решиш да направиш нещо, преброй го десет!

Рекъл това старецът и си тръгнал по пътя. Нашият ром продължил към къщи доволен от съветите на старците.

Вървял, вървял и видял в далечината да се вият орли. Сетил се за първия съвет и си рекъл: "Я да отида да видя какво става там." Когато приближил, видял, че на земята лежат два трупа на разбойници. Двамата се скарали заради пари и накрая се убили. Отишъл до тях и що да види. Покрай мъртвците имало разпръснати много жълтици. Ромът се поогледал малко и започнал да ги събира. Бил много доволен и започнал да благодари на събата за късмета си.

Дълго вървял ромът и стигнал до една дълбока река. Тя била мътна и придошла. Покрай реката обикалял и друг човек и се чудел как да я премине. Ромът се сетил за втория съвет и казал на човека:

- Побратиме, не нагазвай реката. Много е дълбока и мътна, ще се удавиш!

- Ти ли ще ме учиш, циганино, аз си знам работата! - отвърнал пътникът.

Казал това и нагазил в реката. Не след дълго се скрил под водата и повече не се видял.

Ромът благодарил на събата и продължил пътя си. Вървял дълго и най-накрая се прибрал в родното си място. Стигнал до своята колиба и решил да понаблюдава как живее семейството му без него. Клекнал до прозореца и що да види - един млад човек прегръща жена му. Като видял това, ромът страшно се ядосал и решил да убие младежа. В последния момент се сетил за третия съвет и изчакал. Чул, че младият човек се обръща към жена му с "майка". Младежът бил неговият син. Той бил пораснал, затова бащата не можал да го познае веднага.

Ромът отново благодарил на събата и почукал на вратата. Отворила жена му и останала изумена. След толкова много години, тя вече си мислела, че той не е между живите. Прегърнала го и заплакала от радост. Децата също много се зарадвали като видяли отново баща си. Ромът им разказал на дълго и нашироко за патилата си, за трите жълтици, за съветите на старците и накрая им казал:

- Слушайте и запомнете това от мен! Този, който е умен - пари не му трябва! Защото той ще си спечели, а този, който има пари, но няма ум - ще загуби и парите.

